

Κληρικοί έγκαλούμενοι απολογούνται πρὸς αποφυγὴν σκανδαλισμοῦ

Αγαπητοὶ καὶ σεβαστοὶ πατέρες καὶ ἀδελφοί,

Φλώρινα 22-6-2023

Σὲ βίντεο, ποὺ ἀναρτήθηκε χθὲς 21-6-2023 [βλ. "Συμφιλιάζετε με τοὺς εχθροὺς τῆς Πίστε-ως; (21N.H.08Π.Ημ/06/2023)" στο YouTube], δεχθήκαμε ὀνομαστικὰ ἔλεγχο, διότι δὲν «ἀποτειχίζομεθα». Καλούμεθα ὅχι νὰ ἀπαντήσουμε μὲ λόγια (αὐτὸ τὸ κάνουμε ἤδη, δὲν θεωρεῖται ὅμως ἄρκετὸ καὶ ἀποτελεσματικό). Μᾶς ζητεῖται ἐπιτακτικά, ὡς πνευματικὰ μάλιστα τέκνα τοῦ μακαριστοῦ ἐπισκόπου μας π. Αὐγουστίνου, νὰ ἐνεργήσουμε ἐμπράκτως, δηλαδὴ νὰ διακόψουμε τὸ μνημόσυνο τῆς ἐκκλησιαστικῆς μας ἀρχῆς, ὅπως ἔκανε ἐκεῖνος ἐπὶ Ἀθηναγόρα. Φοβούμενοι λοιπὸν μήπως μὲ τὸ βίντεο αὐτὸ κάποιος ἐξ αἰτίας μας σκανδαλισθῇ, προβαίνουμε στὶς ἀκόλουθες ἐξηγήσεις.

Διστάζουμε νὰ ἀποτειχισθοῦμε, διότι αἰσθανόμεθα ὅτι ὑπάρχει κίνδυνος διασπάσεως.

Παρατηροῦμε καὶ τὶς διαφωνίες στὸν χῶρο τῶν ἀποτειχισθέντων, ὅπου ἐπαναλαμβάνεται δυστυχῶς ὅ,τι συνέβη καὶ συμβαίνει ἀκόμη

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛ.

Κληρικοί έγκαλούμενοι απολογούνται πρὸς αποφυγὴν σκανδαλισμοῦ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛ.

στὸν χώρo τοῦ παλαιοῦ ἡμερολογίου. Φοβούμεθα ὅτι, ἀποτειχίζόμενοι καὶ ἐμεῖς ἀπὸ τὴν διοίκησι τῆς Ἐκκλησίας (μὲ τὴν ὁποία σαφῶς καὶ ἐκπεφρασμένως διαφωνοῦμε ὁμοῦ μετὰ πλείστων ἄλλων ἀδελφῶν σὲ ζητήματα ὅπως τοῦ Κολυμβαρίου, τοῦ Οὐκρανικοῦ κ.λπ.), οὔτε καὶ μὲ τοὺς ἰδίους τοὺς ἐπικριτὰς μας ἢ καὶ τοὺς ἄλλους ἀποτειχισθέντας εἶνε βέβαιο ὅτι θὰ ἔχουμε κοινωνία· θὰ προσθέσουμε μόνο ἄλλη μία ομάδα ἀποτειχισμένων διασπῶντες ἐτι περισσότερο τὴν τραυματισμένη ἐνότητα. Καὶ τότε, μετὰ τὴν ἐκδημία μας ἀπὸ τὸν παρόντα κόσμον, θ' ἀφήσουμε πίσω μας ψυχές, ποὺ θὰ μᾶς ἔχουν ἀκολουθήσει, σὲ κατάστασι ἐκκρεμότητος καὶ ἀποκοπῆς ἀπὸ τὸ σύνολο τῶν πιστῶν, καὶ ἡ εὐθύνη μας θὰ εἶνε μεγάλη. Αὐτὸ μᾶς φοβίζει καὶ μᾶς κάνει νὰ περιμένουμε.

Οἱ ἐπικρίνοντές μας δὲν περιμένουν· προκρίνουν ἄμεσον λύσιν τοῦ ζητήματος. Καὶ ἐμεῖς ἐπιθυμοῦμε τὴν λύσι. Βλέπουμε ὅμως ὅτι ὁ Κύριος δὲν τὴν δίδει ἀμέσως καὶ αἰσθανόμεθα ὅτι ὀφείλουμε νὰ περιμένουμε, ὅπως καὶ τόσοι ἄλλοι ἀδελφοί, ποὺ καὶ αὐτοὶ ἀγωνιοῦν καὶ θλίβονται γιὰ ὅσα συμβαίνουν στὴν Ἐκκλησία καὶ τὴν κοινωνία μας.

Ὁ σχετικὸς ἰ. κανὼν τῆς ἁγίας Πρωτο-Δευτέρας Συνόδου δὲν ἐπιτάσσει υποχρεωτικῶς τὴν ἀποτείχισι. Ἐὰν ἔτσι τὴν ἐπέτασσε, θὰ ἐπέβαλλε καὶ κυρώσεις στὸν ἀμελοῦντα. Φιλοτιμεῖ τὸν πιστό, ἐπιβραβεύει τὸν ἀγωνιζόμενον, ἀφήνει ὅμως περιθώριο στὴν κρίσι καὶ τὴν δύναμιν ἐκάστου. Σ' αὐτὸ τὸ περιθώριο κινούμεθα, χωρὶς ὥστόσο καὶ νὰ δηλώνουμε πλήρως ἱκανοποιημένοι ἀπὸ τὴν ὅλη κατάστασι καὶ τὴν δική μας ἀδυναμία. Ἄς μᾶς χαρακτηρίσουν οἱ ἐπικριταὶ μας δειλοὺς, ἀτολμοὺς, ἀμελεῖς. Προτιμοῦμε νὰ δεχώμαστε τοὺς ἐλέγχους τῶν, χωρὶς ν' ἀνταποδίδουμε ἐπικρίσεις. Ὑπομένουμε τὴν θλίψι χωρὶς νὰ τοὺς ἐπιτιθέμεθα.

Καὶ ἐπειδὴ μᾶς ἐπισείουν τὸ παράδειγμα τοῦ π. Αὐγουστίνου, διευκρινίζουμε ὅτι διαφέρει ἡ θέσι μας. Ἐκεῖνος ἦτο ἀρχιερεὺς, ἐμεῖς πρεσβύτεροι. Μὲ τὴν ἀφορμὴ δὲ αὐτὴ ἐπαναλαμβάνουμε πρὸς τοὺς σεβασμιωτάτους ἀρχιερεῖς μας τὴν παλαιὰ παράκλησί μας, ἀντὶ νὰ καλούμεθα ἐμεῖς οἱ πρεσβύτεροι νὰ διακόψουμε τὸ μνημόσυνό τους, νὰ διακόψουν ἐκεῖνοι ὡς

ἀρχιερεῖς τὸ μνημόσυνο τῶν ἐξάρχων τῆς παναιρέσεως τοῦ οἰκουμενισμοῦ, καὶ ἔτσι νὰ ἐπιτύχουν δύο ἀγαθὰ· καὶ τοὺς αἰρετίζοντας θὰ ἀναχαιτίσουν (ὅπως ἐγίνε πράγματι ἐπὶ Ἀθηνᾶς), καὶ τὴν ἐνότητα τῶν ἐπισκοπῶν τους θὰ διασφαλίσουν ἀπὸ διασπάσεις.

Γιὰ τοὺς ἀνωτέρω λόγους μένουμε ἐδῶ, μὴ ἔχοντες κάτι καλύτερο νὰ πράξουμε, καὶ παρακαλοῦμε τὸν Κύριο νὰ ὁδηγήσῃ τὴν Ὁρθόδοξο Ἐκκλησία του σὲ συνοδικὴ ἀντιμετώπισι ὅχι μόνο τοῦ παρόντος ἐπιμάχου ζητήματος ἀλλὰ καὶ ὅλων τῶν ἄλλων ποὺ χρονίζουν.

Θεωροῦμε βέβαιο ὅτι, ἐὰν ἀκούσουμε τοὺς ἐπικριτὰς μας καὶ προβοῦμε στὴν ἐνέργεια ποὺ μᾶς ὑποδεικνύουν, θὰ ἱκανοποιήσουμε ἴσως προσωρινὰ τὴν συνείδησί μας καὶ θὰ διαφύγουμε τὸν ἔλεγχο διὰ συμφυρμόν μας μὲ τοὺς οἰκουμενιστάς, θὰ συμβάλλουμε ὅμως ἐτι περισσότερο σὲ διάσπασι, καὶ τότε οὔτε τὴν συνείδησί μας τελικῶς θὰ ἀναπαύσουμε καὶ ἐνδεχομένως οὔτε τοὺς ἰδίους τοὺς ἐπικριτὰς μας θὰ εὐαρεστήσουμε.

Δὲν κατακρίνουμε τοὺς ἐπικρίνοντάς μας οὔτε ὅσους ἄλλους προχώρησαν στὴν ἐνέργεια ν' ἀποτείχισθουν· ἀναγνωρίζουμε ὅτι εἶνε ἀγωνισταί. Ἐὰν δὲν τοὺς μιμούμεθα καὶ δὲν τοὺς ἀκολουθοῦμε, εἶνε διότι φοβούμεθα τὴν ζημία εἰς βάρος τῆς Ἐκκλησίας.

Τοὺς παρακαλοῦμε ἄς ἀνεχθοῦν τὴν ἀναποφασιστικότητά μας.

Ἐκ μέρους καὶ τῶν μετ' ἐμοῦ ἐγκαλουμένων

Ἀρχιμ. Λαυρέντιος Γρατσίας